

med en virkelig lovformelig affattet Lægeattest for, at vedkommende havde været kronisk syg? Men selv om jeg nu tænker mig, at den højtærede Minister vil indrømme, at dette er en Forglemmelse, og at han maatte indføre saadanne Lægeattester som ligefremme Bilag til de kronisk syges Regnskab, vilde det sandelig her opstaa, det tør jeg roligt paastaa, et for Lægestanden saare vanskeligt Problem. Der kan selvfølgelig være Tilfælde, hvor der ingen Tvivl er om, at det er vedkommende Patients kroniske Sygdom alene, som har forvoldt Udgiften, men der vil være mangfoldige Tilfælde, hvor det er ganske umuligt for Lægen at træffe Afgørelse. Hvis f. Eks. en Patient ved sin Indmeldelse i Sygekassen er blevet undersøgt af en Læge og har faaet Attest for, at han lider af en kronisk Hjertefejl, og en saadan Mand faar en stærk Forkølelsessygdom som Bronchitis, er der ingen Tvivl om, at hans Hjertefejl vil forværres, og det vil da være meget vanskeligt for Lægen at afgøre, om det er Patientens Hjertelidelse eller hans Bronchitis, som har gjort ham sengeliggende og arbejdsudygtig; og det kan jo ikke nægtes, at det baade for Lægen og ikke mindst for Sygekassens Formand vil være af stor økonomisk Interesse, at der bliver truffet den Afgørelse, at det er den kroniske Sygdom, som ene og alene har forvoldt Patientens Sygeleje og Arbejdsudygtighed, da deraf følger, at Staten skal betale det hele. Der kunde nævnes mange andre Sygdomme, kronisk Rheumatisme, kroniske Mave- og Tarmlidelser, som ved en eller anden akut Sygdom bliver i den Grad forværret, at det vil være meget vanskeligt for vedkommende Læge, end-sige for Sygekasseformanden, at afgøre, hvad der i Virkeligheden er Hovedsygdommen, hvoraf følger, at det vanskelig kan afgøres, om der skal ydes $\frac{1}{4}$ eller $\frac{3}{4}$ Refusion.

I Lovforslagets § 9 foreslaas den meget vidtgaende Bestemmelse, at Dagpengenes Maksimum hæves til 6 Kr. Man kunde maaske sige, at dette ikke i særlig Grad vedrører de kronisk syge, og at jeg derfor burde have nævnt det under min Omtale af de almindelige Ændringer, men naar jeg behandler det under min Omtale af de kronisk syge, er det, fordi det er min Overbevisning, at denne Hævelse af Dagpengenes Maksimum først og fremmest vil faa sin meget vidtgaende økonomiske Karakter for Statskassen i Sammenhæng med Bestemmelserne om de kronisk syge. Denne Bestemmelse om Dagpengenes Hævelse maa for øvrigt være kommet til for-

holdsvis sent. Da den højtærede Minister fremsatte Lovforslaget, udtalte han, at den 27. Juni, da Sygekassenævnet afgav Betænkning, havde det fuldt ud sluttet sig til Lovforslaget, og man skulde derefter tro, at Lovforslaget allerede paa dette Tidspunkt havde foreligget nøjagtig i dets nuværende Form. Dette kan imidlertid ikke have været Tilfældet for Dagpengenes Vedkommende, thi af Bilag 2 til Lovforslaget ses det, at Sygekasseinspektoret endnu den 9. Oktober regner med $4\frac{1}{2}$ Kr. som Maksimum. Jeg kan altsaa ligefrem ved Hjælp af Sygekasseinspektorets Svar til Ministeren dokumentere, at det maa være efter den 9. Oktober, Ministeren har forandret de $4\frac{1}{2}$ Kr. til 6 Kr. Nu kunde man i og for sig sige, at det, at en syg kan sikre sig et Maksimum af 6 Kr. i Dagpenge, ikke er noget overvældende stort Beløb efter Nutidens pekuniære Forhold, men man maa jo se Sandheden i Øjnene og være klar over, hvad det økonomisk set betyder, ikke mindst for Statskassen, og her er efter min Mening uæg-telig det bedrøvelige, at i de Bilag, i hvilke Sygekasseinspektoretet, om jeg saa maa sige, paatager sig et vist Ansvar — jeg vil indrømme, at det gør det med stor Betænknelighed og Reservation — for Udregningen af, hvad disse forskellige Ændringer økonomisk set vil betyde for Statskassen, har man regnet med, at Merudgiften for de 168 000 kronisk syge, det i alt kan komme til at angaa, vil andrage for Statskassen omkring 8—900 000 Kr. Jeg tør roligt hævde, at denne Udgift sandsynligvis vil komme til at andrage lige saa mange Millioner, som der er anslaaet (Hundredetusinder, om ikke af anden Grund saa af Hensyn til Dagpengene. Naar en kronisk syg nu efter § 7 faar fuld Ret til at indmelde sig i Sygekasse, og naar han dernæst læser i § 19 om Dagpengemaksimum, som er 6 Kr., og naar han saa med sig selv ved, at hangennemsnitlig vil være syg i, skal vi sige, 100 Dage om Aaret, saa maatte denne Mand eller Kvinde være meget lidet kløgtig, om vedkommende ikke øjeblikkelig gik hen og tegnede fuld Forsikring for maksimale Dagpenge. Det berettiger Loven udtrykkelig til. Der staar i Loven, at selv om Dagpengene i Sygekassen er under 6 Kr., skal Sygekassen være forpligtet til mod en forhøjet Kontingentbetaling at tillade vedkommende at tegne maksimale Dagpenge. Altsaa enhver kronisk syg, som ved med sig selv, at han vil være syg i, lad os sige, 2—3—4 Maaneder om Aaret, vilde handle